

[Ninn-Hansen.]

gang imellem har indtryk af er noget tilbageholdne med at give plads for deltidsansættelse, med at vurdere anciennitetsmæssigt og på anden måde de deltidsansatte på samme måde som andre, altså en tilbageholdenhed, hvor jeg har forstået alle udtalelser sådan, at vi siger til enhver styrelseschef: det vil vi ikke finde os i. Deltidsansættelse har vi brug for, og man må ikke gennemføre hverken på den ene eller anden måde noget, der kan hindre dette eller stille sig i vejen for det.

Vi har jo brug for det, fordi vi har fået et andet mønster end tidligere. Enhver ved jo, at det er langt mere almindeligt, også på grund af en videregående uddannelse, her i landet, at begge ægtefæller har arbejde, men at der er situationer, hvor der er behov for, at den ene af dem kan være mere hjemme. Sådan har det vel i øvrigt altid været, men samtidig med at flere er beskæftiget ude, er kravet om deltidsarbejde selvfølgelig blevet større, og af hensyn til familiemønsteret synes jeg, at det er et berettiget krav, at vi andre bør støtte det mest muligt.

Vi vil altså gerne drøfte videre i arbejdsmarkedsudvalget de synspunkter, der er kommet frem i forbindelse med dette. Vi mener i det konservative folkeparti ikke, at vi er kommet langt nok i den sag. Vi vil også interessere os for den i forbindelse med de muligheder, der er for, at to akademikere, der er gift med hinanden, får videre adgang til deltidsarbejde, hvad der måske også kunne åbne en yderligere vej for, at man kunne gøre noget ved akademikerarbejdsløsheden. Men dér må man selvfølgelig være opmærksom på, at arbejdsløshedsbestemmelserne, arbejdsløshedsunderstøttelsen, er sådan formet, at der ikke kan ske en udnyttelse af reglerne. Vi vil gerne medvirke til, at man inden for det offentlige åbner videst mulige veje for, at deltidsarbejde kan gennemføres.

Når vi så kommer til det private arbejdsmarked, er jeg ikke ganske klar over, hvad forslagsstillerne har tænkt sig. Det er jo ikke almindeligt nogle få måneder forud for overenskomstafslutningen, at man begynder at gribe ind i disse overenskomster ved et forslag til beslutning, der til en vis grad har en lovgivningsmæssig karakter. Derfor vil jeg gerne høre fra forslagsstillerne, om det er hensigten, at man nu skal gennemføre denne bestemmelse, så man påtvinger arbejdsmarkedets parter at tage noget med ind i forhandlingerne, eller om det er hen-

sigten at lade sagen ligge. Jeg går ud fra, at venstre ligesom det konservative folkeparti ønsker, at arbejdsmarkedets parter selv skal klare situationen inden for den strenge ramme, der er sat i augustforliget. Hvis man ønsker, at vi skal lovgive, uden at arbejdsmarkedets parter har haft denne mulighed fuldt ud, så vil jeg i hvert fald gerne høre derom.

Men selvfølgelig kan det ske, at arbejdsmarkedets parter ikke er i stand til det. Så har vi ret til, hvis vi er nødsaget til at lovgive for at fastholde augustforligets ramme, hvis det ikke kan ske på anden måde, også at inddrage andre spørgsmål og selvfølgelig også dette her. Der kan altså blive mulighed for det, brug for det, men jeg synes, det er vigtigt af hensyn til hele den almindelige situation omkring arbejdsmarkedet at få at vide det tidspunkt, hvor venstre mener vi skal gribe ind igennem beslutning eller lovgivning i denne sal over for spørgsmål, der i øjeblikket klart ligger hos arbejdsmarkedets parter.

Ritta Ahm (KrF):

Kristeligt folkeparti ser med stor sympati på øget adgang til deltidsbeskæftigelse. Det er for os ikke alene et spørgsmål af arbejdsmarkedspolitisk karakter, men det er i allerhøjeste grad et spørgsmål om hele vort familielivs trivsel i et moderne samfund, hvor begge ægtefæller har måttet ud på arbejdsmarkedet, og hvor børn i alt for stor grad er blevet overladt til vore institutioner. Jeg vil stærkt fremhæve, at med den større udvidelse af deltidsbeskæftigelse har kristeligt folkeparti ikke låst sig fast i kønsrollemønsteret på den måde, at deltidsbeskæftigelse skal være forbeholdt kvinderne.

Jeg savner i det materiale, vi har liggende, en nærmere undersøgelse af, hvor mange mænd, og i hvilken aldersgruppe, der ønsker deltidsarbejde. Men det kan vi vende tilbage til senere i udvalget.

Spørgsmålet om deltidsarbejde rummer jo ret mange problemer, bl. a. i forbindelse med avancement, anciennitet og arbejdsindsats i almindelighed. Det er jo noget, kvinderne har måttet slås med igennem mange år. Jeg håber meget, at finansministeren ved de kommende overenskomstforhandlinger kan få udredt disse problemer og ligesom få skabt hjemmel for øget deltidsbeskæftigelse, hvor der i dag ikke findes denne hjemmel.

Men man må ikke se bort fra, at der er en